

Et og Halvtredstindstyvende Møde.

Tirsdagen den 5te Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal meddele, at jeg fra Landstingets Formand har modtaget „Forflag til Lov angaaende Forandring i Forordning angaaende Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 1ste Novbr. 1805 § 26“, „Forflag til Lov for Færøerne om Udpanning m. v.“ samt „Forflag til Lov angaaende en ny Skyld sætning af Forberne paa Færøerne“, hvilke Lovforflag ere vedtagne af Landstinget. De ere trykte og ombeelte paa de Herrer's Pladser, og ville nu nærmere blive at tage under Behandling her i Thinget.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Forespørgsel af Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) til Justitsministeren. (Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 284—85).

S. A. Hansen: I Bladet „Fædrelandet“ for den 16de Februar 1865 læses en Beretning om den Behandling, som Smedlermester Nasmus Sjørgensen af Kjøbenhavn skulde være bleven undergivet under en Arrestation, der var overgaaet ham paa Grund af, at der var vakt Mistanke imod ham for at have paa-sat Ild paa det Sted i Studiestræde, han beboede. Redacteuren af bemeldte Blad udtaler heri: „Der er ingen Tvivl om, at Tortur den Dag idag bruges, endog her midt i Hovedstaden“. Derefter ansøres et Par Steder af et Indlæg fra Sjørgensens Defensor i denne Sag, hvori det først hedder, at en Forbryder, der var nebsat i samme Arrest som Sjørgensen, havde forlangt at komme for Protocolen for at give Forklaring om, hvad denne under deres Samværen i Arresten skulde have udtalt, og derefter siger Defensor: „Jeg har jo nok ikke saa sjældent erfaret, at vedkommende Forhørs-

dommere have brugt som et Middel til at erholde Tilstaaelse, at sætte vedkommende Delingvent sammen med en eller anden fiffig, forstøffet Forbryder, for ved dennes Espioneri at erholde en Tilstaaelse, som da igjen er bleven bibragt vedkommende Forhørsdommer“, men han erklærer, at han ikke antager, at det er paa Forhørsdommerens Foranstaltning, naar der er sat ind til Sjørgensen en forhærdet Forbryder ved Navn Lindegaard. — Det andet Punkt af Defensors Indlæg, hvoraf „Fædrelandet“ meddeler Udbrag, gaaer ud paa, at der i Arresten var anvendt Pimsler og Under imod Sjørgensen, idet han var „nebsat i et fugtigt og sumpigt Fængsel“, hvorfor han plagedes saaledes af „Hævelse, Betændelse og deraf følgende Smerter i Venene, at han neppe kunde støtte paa disse“. Redacteuren af det Blad, som meddeler denne Beretning, siger, at der heraf for ham klart fremgaaer „en meget stærk Formodning om, at vedkommende Forhørsdommer har henfat denne aldeles uskyldige Mand i et underjordigt, fugtigt og sumpigt Gul, hvor hans Helbred blev ødelagt“, „at Forhørsdommeren har sat Sjørgensen, der var en uberygtet kjøbenhavnsk Borger, sammen med en gammel, forhærdet og straffet Forbryder, for at denne skulde udspionere ham og under Fortrolighedens Maske forlede ham til Beskjendelse“, og Redacteuren slutter med at sige: „Der er sagt nok, for at baade Criminalrettens og Højesterets Dommere kunde see, hvad der var foregaaet, hvis Noget af dem havde villet see det“.

Med Hensyn til Mistanken for Brandstiftelse udtalte Højesteret, at Oplysningerne „ikke begrunde nogen Formodning mod Tilstalte“. Denne Beretning, der gjorde megen Opmærksomhed, slog ogsaa mig stærkt. Jeg fandt det oprørende, at noget Saadant skulde kunne finde Sted — jeg vil ikke lægge særdeles Vægt paa, at det var i Hovedstaden, thi det forekommer mig, at det vilde være lige oprørende, hvorsomhelst i vort Fædreland det stete — og for at gjøre, hvad jeg fornaaede for at komme til Visshed om, hvorvidt Sagen forholdt sig saaledes som berettet, tillod jeg mig i Folkethinget at frembære Ansøgning om, at jeg maatte stille en Forespørgsel i den Retning, hvilket